

F. t. l. vedr. konkursloven og konkursskatteloven

udsigt til, at en gældssanering vil medføre en varig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold.

Udgifter til *fagforeningskontingent og bidrag til A-kasse* er så tæt forbundet med erhvervelsen af indkomst, at skyldneren efter Konkursrådets opfattelse under alle omstændigheder bør sikres plads i budgettet til at afholde disse udgifter. Bidrag til skyldnerens efterlønsordning bør derimod efter rådets opfattelse afholdes af rådighedsbeløbet, idet indbetalinger til en efterlønsordning reelt må betragtes som en opsparing til skyldnerens fordel.

Udgiften til børnepasning foreslås ligeledes medtaget på budgettet, da det er en udgiftspost, hvis størrelse afhænger af, i hvilken kommune skyldneren har bopæl.

Konkursrådet anfører, at der i budgettet alene bør medtages udgifter til ordinær børnepasning, således at f.eks. udgifter til en privatantaget børnepasser, der passer skyldnerens børn i få timer uden for skyldnerens arbejdstid, ikke kan medtages. Det er således børnepasning, der sker som et nødvendigt led i skyldnerens eller dennes ægtefælles varetagelse af lønarbejde, der kan medtages på budgettet.

Konkursrådet finder, at en skyldner, der har ret til *samvær med et barn*, der bor hos den anden af forældrene, skal sikres midler til at gennemføre dette samvær ved, at der afsættes midler hertil på budgettet, herunder primært til transportudgifter for barnet eller skyldneren.

I Norge er det ligeledes ved en lovændring i 2003 indføjet i gjeldsordningsloven, at der ved beregningen af den dividende, som skyldneren skal betale sine kreditorer, skal tages hensyn til rimelige udgifter, der er forbundet med, at skyldneren udøver samvær med et barn.

Om udgifterne i det enkelte tilfælde skal behandles efter reglerne om rådighedsbeløb vedrørende hjemmeboende børn, jf. nærmere nedenfor, eller efter regler om samvær med børn, må løses konkret i den enkelte sag, bl.a. ud fra en vurdering af samværets omfang. Har skyldneren sit barn boende halvdelen af tiden – f.eks. hver anden uge – bør skyldneren i budgettet kunne medtage halvdelen af det beløb, der normalt afsættes som rådighedsbeløb for et barn af tilsvarende alder. I den situation bør der ikke afsættes yderligere beløb til gennemførelse af samvær.

Budgetposten *bidragsforpligtelser* vedrører såvel husstandens udgifter til børnebidrag som underholdsbidrag. Det er alene udgiften svarende til et almindeligt bidrag, dvs. et fastsat bidrag eller bidrag svarende til normalbidraget, der kan medtages i budgettet.

Som anført ovenfor om behandlingen af visse af skyldnerens særlige indtægter, foreslås det særlige invaliditetsbeløb, der tidligere kunne tildeles visse førtidspensionister, medtaget som en indtægt på budgettet. Som følge heraf vil en skyldners *udgifter til medicin og hjælpemidler vedrørende kroniske lidelser og handicap* som udgangspunkt kunne medtages som en post på budgettet, uden at det skal overvejes, om skyldneren modtager særlige ydelser, der holdes uden for budgettet, og hvoraf udgiften primært bør afholdes. Dette gælder f.eks. også for udgifter til invalidebil og invalideknallert eller andre omkostninger forbundet med transport, men også andre særlige udgifter, som er knyttet til skyldnerens handicap eller lidelse, vil kunne medtages.

Konkursrådet har overvejet, om beløb fra en mén- og invaliditetsgodtgørelse eller lignende i relation til gældssanering bør anses for at skulle dække de udgifter, der er forbundet med indkøb af medicin og andet udstyr mv. vedrørende den pådragne skade.

Eftersom rådet foreslår disse ydelser holdt uden for gældssanerings sagen med den begrundelse, at de er af personlig karakter og må antages at skulle kompensere for en ikke-økonomisk skade, synes det efter Konkursrådets opfattelse umiddelbart at være mest rimeligt, at midlerne anvendes til dækning af de udgifter, der er forbundet med de skader, der kompenseres for.

På den anden side vil vurderingen af, om udgifterne til medicin og lignende skyldes den indtrufne skadesbegivenhed eller andre konkurrerende skadesårsager, kunne være ganske kompliceret. Det bør derfor ikke i alle tilfælde pålægges skifteretten eller dennes medhjælper at vurdere, om skyldnerens medicinudgifter og lignende skyldes den skadesbegivenhed, der har udløst beløbet, eller andre konkurrerende skadesårsager. Er der imidlertid en åbenbar årsagssammenhæng mellem den indtrufne skadesbegivenhed, der har udløst den særlige ydelse, erstatning eller lignende, og en udgift til medicin mv. i skyldnerens budget, finder Konkursrådet, at skyldneren primært må skulle afholde udgiften af den ydelse mv., der i øvrigt kan holdes ude af gældssanerings sagen.

Konkursrådet foreslår derfor, at skyldneren kun skal kunne medtage en udgift til medicin og andet udstyr mv. vedrørende kroniske lidelser eller handicap på gældssaneringsbudgettet, hvis udgiften ikke kan afholdes inden for en særlig ydelse mv., der er af personlig karakter og må antages at skulle kompensere skyldneren for en ikke-økonomisk skade, og hvis der er en åbenbar årsagssammenhæng mellem den indtrufne skade, der har udløst den særlige ydelse, erstatning eller lignende, og udgiften til medicin mv.